

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvønn føroyskan sang dámar tær serliga væl?

– Tað eru sera nógvir vakrir føroyskir sangir. Í løtuni lurti eg nógv eftir *Mítt vakra Føroyaland* hjá Janusi Wiberg Mortensen. Síðurin at syngja til veitslur er sera góður, og mær dámar serliga væl at syngja *Fagra blóma, Kom og dansa og Nánd*.

Hvat land kundt tú hugsað tær at vitja?

– Kanada fyri náttúruna og Maldivurnar til avslapning, meðan oyggjarnar framvegis eru her.

UM SØREN LÜNELL BRUHN

Søren Bruhn er 42 ára gamal og ættaður úr Struer í Danmark. Hann er giftur Rudi Nielsen?? úr Trongisvági, og tey eiga trý børn. Tey búgva í Trongisvági. Søren er útbúgvinn cand. polit, hann hevur tikið Master of Science in Management frá Robert Gordon University, og hann hevur eisini tikið styttri útbúgvingar á Columbia Business School og Tietgen Business College. Í løtuni tekur hann master í leiðslusálarfrøði. Hann flutti til Føroya í 2001, og síðani 2005 hevur Søren L. Bruhn verið stjóri í Suðuroyar Sparikassa.

skula liva upp til krøv frá sparikassanum, sigur Søren Bruhn.

Hann kennir tó eisini til støður, har tað ikki gongur sum tað skal figgjjarliga hjá fólki ella fyrirkum.

– Tað eru sera truplar støður at koma í – ikki minst í einum lítlum samfelag sum tí føroyska, her vit hitta hvønn annan allatíðina. Eg kann hava onkra ósemju við ein persón í sambandi við sparikassan, og seinni hittast vit til fótbóltsdyst ella kaffi onkrastaðni. Her mugu vit skilja tingini at, hóast tað er ein avbjóðing.

– Eg eri í øllum førum avkláraður við hetta, og eg haldi eisini, at fólk duga rímliga væl at skilja tingini at. Vit eru øll greið yvir, at soleiðis eru treytirnar. Hinvegin kann eg ikki fjala út yvir, at eg eri sparikassastjóri, og eisini verður roknaður sum tað í mínari frítíð, men eg skal ikki grenja, tí eg fái mína løn fyri at vera stjóri, sigur Søren Bruhn.

Ikki sami vøxtur

Sum mong onnur fegnast sparikassastjórin í Suðuroy um gongdina í føroyska búskapinum.

– Tað gongur væl, og vit kunnu fegnast um tilflyting til Føroya, at útflutningurin er størri enn innflutningurin, og at arbeiðsloysið hevur verið sera lágt í langa tíð.

– Tað verður tosað nógv um hákonjunktur í Føroyum, men tað snýr seg ikki bert um tað. Vit hava fingið nógv meira pelagiskan fisk í okkara lut – bæði tí kvoturnar eru hækkaðar, og tí okkara partur av samlaðu kvotuni er hækkaður – og

hetta hevur styrkt okkara búskap. Hetta snýr seg ikki um konjunktur, men um struktur, har vit flyta búskapin við nýggjum inntøkum til samfelagið. Vit enda heldur ikki aftur í gomlu støðuni, hóast fiskiskapurin av pelagiskum fiski skuldi minka, tí vit eiga størri lut av samlaðu kvotuni.

– Onkur kundt sagt, at vandi er fyri hollendsku sjúkuni, har livistøðið í samfelagnum verður lyft orsaka av inntøkum í einstøkum vinnum, og at tað síðani verður ein trupulleiki fyri kappingarføri í samfelagnum, men eg havi meira hug at halda, at her er heilt einfalt talan um útboð og eftirspurning, og at tað lagar seg sjálv, sigur Søren Bruhn.

Tað verður javnan víst á, at Suðuroyggin ikki eigur sama lut í búskaparvøkstri sum í Føroyum, sum onnur øki í landinum eiga, og hesum er Søren Bruhn lutvíst samdur í.

– Vit hava ikki ekstreman vøxtur her í Suðuroy, og okkara bústaðarprísir eru heldur ikki hækkaðir so nógv sum aðrastaðni. Samstundis sum vit kunnu fegnast um, at arbeiðsloysið er lágt, og nógv virksemi er í Suðuroynni, kunnu vit eisini staðfesta, at vit ikki eiga lut í teimum stóru eykainntøkunum.

– Vit fegnast um, at Varðin og Bakkafrost hava virksemi í Suðuroy, tí tað er gott fyri arbeiðsstyrkina, skapar ringvirkningar og mennir okkara samfelag, men tær stóru eykainntøkurnar av virkseminum enda ikki í Suðuroy, men fara víðari. Vit mangla sterkar fyrirkur í Suðuroy, sigur Søren Bruhn.

Skilir tingini at

Suðuroyar Sparikassi er minsti peningastovnur í Føroyum og millum teir minstu í kongaríkinum, men hann spælir ein týðandi leiklut – serliga í Suðuroy og millum suðuroyingar.

– Starvið sum stjóri í Suðuroyar Sparikassa er áhugavert og spennandi. Eg skal mynda sparikassan úteftir, og vit hava sera góð fólk til dagliga raksturin,

so hann nýtist mær ikki at blanda meg so nógv uppí, sigur Søren Bruhn.

– Tað er munur á sparikassum og bankum. Vit eru ikki sett í verðina fyri at fortjena stórar pengar, men heldur fyri at hjálpa fólki at seta búgv, og vit koma ongan tíð at forvinna stórar pengar. Um vit hugsaðu um profitt, høvdu vit helst fingið stórar trupulleikar, tí so høvdu vit kanska farið aftaná øðrum

peningastovnum í 2005 og 2006, tá ið vit valdu eina meira varliga kós, tí okkara leiklutur er ein annar en hann hjá bankunum, sigur hann.

– Í 2002 vóru 202 peningastovnar í kongaríkinum, á nýggjárinum verða tað 71. Tað hevur verið eitt blóðbað í bankaverðini, men vit eru her enn og kunna eisini frameftir spæla ein leiklut í samfelagnum. Vit eru partur

av lokalsamfelagnum og stuðla so nógv upp undir mentan, ítrótt og annað virksemi, sum vit megna. Vit vilja at fólk trívast, og vit royna veruliga at taka atlit til umstøðurnar hjá fólki. Vit vilja geva fólki frælsi at liva, sum tey vilja, og tí royna vit eisini at taka avmarkingar burtur, so fólk sjálvi kunnu avgera, hvussu tey skipa sín gerandisdag, og hvussu tey liva lívið, heldur enn at tey

– Eg havi hug at halda, at tað var eitt mistak, at eg varð settur í starvið sum stjóri í Suðuroyar Sparikassa, tí eg visti þúrt einki um at reka banka. Hinvegin var tað ein fyrimunur, tí eg mátti geva fólki rundan um meg pláss og álít, sigur Søren Lünell Bruhn, sum hevur leitt Suðuroyar Sparikassa síðani 2005
Mynd: Álvur Haraldsen